

USCA

POST

KONTAKTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE
 VERSCHIJNT MINSTENS VIJFMAAL PER JAAR

REDACTIE: A. G. VAN HERK
 LIVINGSTONELAAN 249, 3526 HG UTRECHT
 TELEFOON 030-881741

ISSN 0922-0089
 SEPTEMBER 1994
 NUMMER 70

AAN DE SLAG !

De vakantie zit er niet alleen op, maar bovendien staat ons een druk verenigingsjaar te wachten! Op 10 januari 1995 bestaan we 25 jaar en zoals u uit mijn brief van juni hebt kunnen lezen, zijn we erin geslaagd om een propagandatentoonstelling te organiseren in het PTT Museum in Den Haag en daar ook onze jubileumvergadering te houden.

Zaterdag 18 en zondag 19 maart zijn de dagen waarop het gebeurt, maar voordat het zover is, moet er nog het nodige worden gedaan. En daar zijn we volop mee bezig. Het bestuur fungeert als Tentoonstellingscomité; daarnaast zijn er drie commissies gevormd:

een Inrichtingscommissie, die het plan maakt voor de inrichting en de opbouw en afbraak regelt, o.l.v. de heer J. Udo;

een Filatelistische Commissie, die de deelname aan de tentoonstelling regelt en de kaders toewijst, gespreid over Canada en de USA, o.l.v. de heer H. Winterberg;

een Propagandacommissie, die de PR en de perscontacten regelt, o.l.v. de heer J. van Keulen.

De heer W.V. Kuil onderhoudt de contacten met het PTT-Museum. Vanuit de commissies wordt op u een beroep om medewerking gedaan, om mede de commissies te vormen en vooral om in te zenden. Want het moge duidelijk zijn: we moeten met onze Vereniging tijdens onze Jubileumtentoonstelling goed voor de dag komen!

Op 3 september hoort u er meer van.

H.W.M. Hopman - Voorzitter

H.W.M. Hopman
MAANLANDING HERDACHT !

In mijn voorwoord in de *Usca Post* van mei j.l. heb ik geschreven, dat de Vereniging vertegenwoordigd zou zijn bij de presentatie op 20 juli j.l. van de postzegels van de USA, die de maanlanding van 20 juli 1969 zouden herdenken.

De voorbereiding bij Noordwijk Space Expo, waar dit evenement zou plaatsvinden, liep kennelijk niet gesmeerd genoeg, want - ondanks bellen - was er daags tevoren nog geen uitnodiging! De fax bracht diezelfde dag nog uitkomst. Woensdag 20 juli 1994 te 15.30 werd ik verwacht te Noordwijk. Simultaan met een bijeenkomst in het National Air and Space Museum in Washington D.C. en met een zelfde bijeenkomst in Houston en op Cape Kennedy. Op zich een bijzondere gelegenheid, temeer omdat het hier ging om de officiële presentatie van twee USA-postzegels: een briefzegel van 29¢ in een velletje van 12 en een EMS (Express Mail Service) zegel van \$ 9.95, ontworpen door vader en zoon Paul en Chris Calle, die al vaker zulke zegels hebben ontworpen (C 76 van 9 september 1969 en 2419 van 20 juli 1989).

In aanwezigheid van de heer D. Holm, zaakgelastigde van de USA te Den Haag en de heer Scheepbouwer, Directeur Post KPN, overhandigde NASA-Astronaut Commander USN Kenneth D. Bowersox de zegels aan minister Dr. J.E. Andriessen, in diens functie van waarnemend minister van Verkeer en Waterstaat.

Een flits uit het TV-programma van 20 juli 1969, die de stap van de eerste mens op de maan toonde, deed bij velen nog eens de bewondering herleven voor deze ge-

weldige prestatie, welke voor de mensheid vele gevolgen had. Het is dan ook zeer terecht dat aan deze belangrijke gebeurtenis al meerdere malen filatelistische aandacht is besteed. Gelet op het belang van Noordwijk Space Expo en met name het aandeel van Estec in het Europese ruimtevaartwerk, was het een goede keus om óók een presentatie in Noordwijk te doen!

Jammer was het dat men de filatelistische kant niet wat beter had voorbereid. Natuurlijk was er een tijdelijk postkantoor van de USPS, waar men de nieuwe postzegels kon kopen, maar voor de herinneringsenveloppe was men niet verder gekomen dan FDC 322 met de Nederlandse maanlandingszegel die op 5 mei was uitgegeven - en die FDC was dan ook op die datum met het speciale stempel ontwaard. Om te herinneren aan de presentatie op 20 juli waren er 2 nieuwe zegels van 29¢ bijgeplakt, welke met een speciaal stempel 'USA Noordwijk, The Netherlands' waren 'versierd'. En dat voor een prijs van f 8.50 per stuk!

Dat de Ruimtevaart Filatelie Club Nederland had gezorgd voor een mooie mini-expositie over de ruimtevaart, verguldde de pil filatelistisch gezien, want dat was de moeite waard!

Maar hoe dan ook, het was een uniek evenement en het was goed dat wij erbij waren!

EVEN DE PET AF!

Voor u ligt het 70e nummer van Usca Post en daarmee ook het 100e clubblad sinds onze Vereniging werd opgericht. Alleen wie al lang lid is, weet nog dat de eerste 30 nummers de naam 'U.S.A. Canada Kontaktorgaan' droegen. Dank zij de doorlopende paginanummering, die van het begin af werd gevolgd, weten wij dat tussen januari 1970 en november 1979 712 bladzijden Kontakt-Organen zijn verschenen (daarna zijn we weer bij 1 begonnen.) De eerste 18 afleveringen stonden onder redactie van de heer C.V. ten Brink. Na diens overlijden in 1977 nam clubgenoot A.J. van Hulst die taak over. Onder zijn 'bewind' werd het clubblad omgedoopt in 'Usca Post' en daarvan nam hij de eerste 13 voor zijn rekening, waarmee hij in totaal 25 nummers op zijn naam bracht. Met nummer 14, van mei 1983, werd hij afgelost door de thans dienstdoende redacteur, die nu de zorg voor 57 nummers achter de rug heeft. Sinds nummer 20 heeft het blad de huidige kop, sinds nummer 65 komt het van de tekstverwerker en binnen afzienbare tijd zal het professioneel moeten worden gedrukt.

Dan hoopt namelijk clubgenoot H. Wendt zijn droom te hebben waargemaakt: hij heeft dan 25 jaar lang gezorgd voor het stencil-, snij-, perforeer- en verzendwerk, niet alleen van het clubblad, maar ook van de Bestuursmededelingen. Het staat er in één zinnetje, maar er ligt een zee van werk achter verborgen. Werk, dat met de groei van de Vereniging steeds omvangrijker werd. Torenhoge stapels papier zijn door zijn handen gegaan: alle nummers van het begin af! Er is een grenzenloze toewijding voor nodig om telkens maar weer, vaak onder tijdsdruk, het karwei te klaren.

De redactie wil hem (en zijn echtgenote!) namens u allen daarvoor grote dank brengen. Wij weten dat hij daar niet op zit te wachten, maar mogen wij misschien eens even ons petje voor hem afnemen?

VERMIST.... EEN VERZAMELING

Wie de krant leest of naar de radio luistert, wordt na tien tellen getroffen door het woord 'criminaliteit'. Het hoort kennelijk bij de zegeningen van onze welvaart. Inbraak en roof vallen onder 'kleine' criminaliteit. Wat voor uitwerking die kleine misdaad op het slachtoffer kan hebben, beseffen we pas als we het zelf of in onze omgeving meemaken.

De vrucht van 25 jaar verzamelen, speuren, veilingen bezoeken, gegevens verzamelen en lezen is verdwenen. Om opnieuw te beginnen ontbreekt me tijd van leven en ook de lust... zo lazen wij onlangs in een clubblad. Een schitterende thematische verzameling was in de grijpgrage vingers van een inbreker terechtgekomen.

Wij kunnen niet voorzichtig genoeg zijn, mensen! Neem toch alle mogelijke maatregelen om zo'n drama te voorkomen. Zoek een veilige plaats voor uw dierbaar bezit. Verzeker het in elk geval. Maak er een zo compleet mogelijke beschrijving van, niet alleen van de verzamelstukken, maar ook van de albums en de stockboeken.

En zou het noodlot u treffen, geef er dan niet alleen onmiddellijk kennis van aan de politie, maar ook aan het Bestuur, in de persoon van de secretaris. Die kan de Bond, veilinghuizen en mogelijke andere instanties alarmeren.

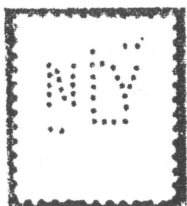
Maar, wij kunnen het niet vaak genoeg zeggen: zorg liever dat het zover niet komt!

FIRMAPERFORATIES: EEN VERZAMELGEBIED MET VEEL GATEN

Op 10 april 1994 heeft ons lid L.H. Zandbergen een dia-lezing gehouden met bovenstaande titel. Om ook de leden die niet aanwezig waren in de gelegenheid te stellen van zijn kennis op de hoogte te komen, heeft hij over dit onderwerp een artikel geschreven. Naast de informatie die hij in de lezing naar voren bracht, heeft hij nog aanvullende gegevens aan het artikel toegevoegd.

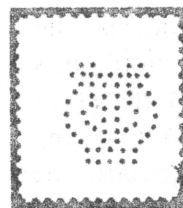
HOOFDSTUK 1. INLEIDING

Dit artikel gaat over **firmaperforaties**. Een andere veel gebruikte term in de filatelie is **perfin**. Dit woord is een samentrekking van de Engelse naam: **perforated insignia** of **perforated initials**. Duidelijk is, dat het hier om perforaties gaat en tevens dat die een beeld(-merk) vertegenwoordigen. Daarmee is tevens verwarring met een aantal gebruikelijke perforaties als lijn-, kam-, Schermack- en roulettetanding uitgesloten. Een firmaperforatie staat als regel midden in het zegelbeeld, maar verschuivingen komen veelvuldig voor. Een perfin laat meestal een of meer initialen zien van een bedrijf dat de **perforator** in gebruik had (of heeft, maar daar kom ik later op terug).

Perfin met initialen. Gebruiker is de New York Life Insurance Company. Voor elk filiaal was het aantal puntjes en de positie daarvan verschillend. Er waren rond 200 filialen! Afgebeeld is hier een exemplaar van New Haven, CT.

Daarnaast komen ook andere vormen voor, zoals **monogrammen** (twee of meer letters in elkaar gevlochten), cijfers en bijzondere fantasie-ontwerpen.

Perfin met een fantasie-design, zoals dat in gebruik was bij de Brambach Piano Company in New York City.

Afgebeeld is de lier, het oude muziekinstrument dat als symbool geldt voor de toonkunst.

Het betreft in elk geval de zegels met gaatjes die tot ongeveer 10 jaar terug als waardeloos materiaal uit een verzameling werden verwijderd. Vernietiging had op grote schaal plaats! Intussen is het tij ten volle gekeerd. Het hoe en het waarom daarvan zal ik nu uit de doeken doen. Hiervoor duiken we eerst in de oude doos.

HOOFDSTUK 2. HET ONTSTAAN

Aan de wieg van de eerste postzegel stond de Engelman Sir Rowland Hill. Ongetwijfeld heeft u wel eens van die man gehoord. Zo niet: hij prijkt intussen al op enkele honderden zegels. 'Zijn' eerste zegel verscheen op 6 mei 1840. Intussen toch al weer 154 jaar geleden! Direct daarna volgden andere zegels met ook andere waarden. Er was grote behoefte aan zegels, zodat er veel werden gefabriceerd.

Na de ingebruikname van postzegels ontstond er al vrij snel een betrekkelijk groot probleem. Bij de grootverbruikers van zegels werden steeds vaker postzegels verduisterd. Met name kantoorclerken vulden hun schamele loon aan door zegels mee naar huis te nemen. Die zegels mochten als wettig betaalmiddel worden gebruikt, bij voorbeeld om een rekening te vereffenen, dus

u kunt zich wel voorstellen dat ze verdwenen als sneeuw voor de zon. Er moest dus gezocht worden naar een afdoende oplossing.

Ongeveer in dezelfde periode werd, ook door een Engelsman, het perforeren van papier uitgevonden. Nu vinden we dat heel normaal, maar verplaatst u zich eens even zo'n 150 jaar terug! Het duurde echter nog geruime tijd eer er sprake was van het perforeren van zegels. In 1859 dacht men een andere oplossing voor het probleem gevonden te hebben. Door middel van over- of onderdrukken wilde men de diefstal te lijf. Al snel bleken de onderdrukken echter niet controleerbaar. Bij opgeplakte zegels zie je immers geen onderkant. Ook de overdrukken waren geen succes. In ieder geval vonden de Britse Posterijen dat. De overdrukken waren zo overdadig van tekst, dat het zegelbeeld nauwelijks meer zichtbaar was. En wanneer dan ook de Britse vorstin in het gelaat getroffen wordt door reclamewensen, dan kunt u zich wel voorstellen dat daar snel een decreet aan te pas is gekomen. Geen opdrukken meer op het gezicht van de vorstin! U proeft het al: ook dit middel bleek geen succes tegen de **postzegelverduisteringen**.

Op het Engelse eiland leefde in die dagen ook ene Joseph Sloper. Als ingenieur en zakenman had hij diverse **patenten** van uitvindingen op zijn naam staan. Zo had hij het patent voor de machine die treinkaartjes perforeerde (uit 1868). Door dit project kwam hij in contact met de firma Copestake, Moore & Crampton. Dit bedrijf had weer kontakten met de posterijen en grote bedrijven en zo was de link met postzegels snel gelegd. De Britse Posterijen zagen aanvankelijk het perforeren niet zitten. Ook hier woog het beschadigen van het zegelbeeld met de vorstin zwaar. Nadat de goede bedoelingen nogmaals

onder de aandacht waren gebracht, kreeg Joseph Sloper (what's in a name?) officieus toestemming om firmaperforaties in te zetten. Dit was op **15 februari 1868** (onlangs dus het 125-jarig jubileum). Per dienstorder van **1 maart 1869** zijn het systeem en het gebruik ervan officieel erkend.

Onze uitvinder had ook een goede neus als zakenman. Hij richtte een bedrijf op dat **perforeermachines** produceerde. In de periode van 1870-1890 werden zijn machines naar vrijwel geheel Europa verzonden. België was het eerste Europese land dat een perforator in gebruik kreeg. Dat was omstreeks 1872. Duitsland en Frankrijk volgden in 1878. Helaas heeft het bedrijf van Sloper in de Tweede Wereldoorlog een paar voltreffers te verduren gehad. Hierdoor zijn de archieven verloren gegaan. Dit bemoeilijkt het speurwerk, maar anderzijds geeft het weer een extra uitdaging.

HOOFDSTUK 3. GEBRUIK

Zoals in het vorige hoofdstuk al aangegeven, had de firma Sloper het patent op de perforeermachines. In het begin perforeerde het bedrijf in **opdracht** postzegels. Maar dit kostte zoveel tijd en ook organiek leverde het zoveel kopzorgen op, dat uiteindelijk de perforeermachines verkocht werden. Eerst alleen in Engeland zelf, later dus ook in het buitenland. De aanvrager kreeg dan een eigen machine met daarbij een uniek **beeldmerk** (= perfin). Er waren twee verschillende typen in omloop: de **enkelvoudige perforator** met slechts één pons (afdruk van perfin) en de **meervoudige perforator**. Bij die laatste waren op hetzelfde apparaat verscheidene **ponsen** aanwezig. De methode die hieraan ten grondslag ligt, is in principe dezelfde als bij onze huidige perfora-

tor, het apparaat dat twee of meer grotere gaten in papier maakt om het opbergen in bijvoorbeeld ordners mogelijk te maken. Het systeem is dus vergelijkbaar met een pen-gat verbinding. Bij perforeermachines is alleen de pen veel kleiner en tevens hol. Hij heeft scherpe randen die door het papier snijden, zodat het mogelijk was meerdere zegels tegelijk te perforeren. Men plaatste dan enkele vellen tegelijk onder de perforator. Ook konden zegelvellen gevouwen worden, waardoor ze sneller van firmaperforaties konden worden voorzien. Vooral bij die laatste methode kwamen perfins in verschillende standen in de zegels terecht: ze konden dan ook **kopstaand, in spiegelbeeld of als kopstaand spiegelbeeld** worden afgedrukt. Telt men daarbij ook nog de mogelijkheden die bij een **dwarse perforatie** kunnen ontstaan, dan komt men al op **acht verschillende verschijningsvormen!** Zie hiervoor de afbeelding 'Verschijningsvormen van perfins' van G.J. Soldaat op bladzijde 644 van USCA-Post.

Om een perforeermachine te mogen gebruiken, had men echter eerst **toestemming** nodig van de postrechten van het land waarin de perfin gebruikt moest worden. De meeste aanvragen werden positief beantwoord. Wel werden er vaak voorwaarden gesteld aan de afmetingen van een perfin. Op de specifieke eisen voor het verzamelgebied USA en Canada kom ik verderop terug. Een gespecialiseerd verzamelgebied in de perfinwereld is de perfin, die is aangebracht in een **roltandingzegel**. In Nederland is omstreeks 1924 een **postzegelplakmachine** (POKO = Porto Kontrol Machine) ingevoerd en in gebruik genomen. Daarna volgden meer van dergelijke apparaten. Zo'n apparaat plakte dus een zegel op een poststuk. Daarvoor werd echter ook (automatisch) een

firmaperforatie aangebracht. In de twintiger jaren waren de meeste rolzegels voorzien van een perfin.

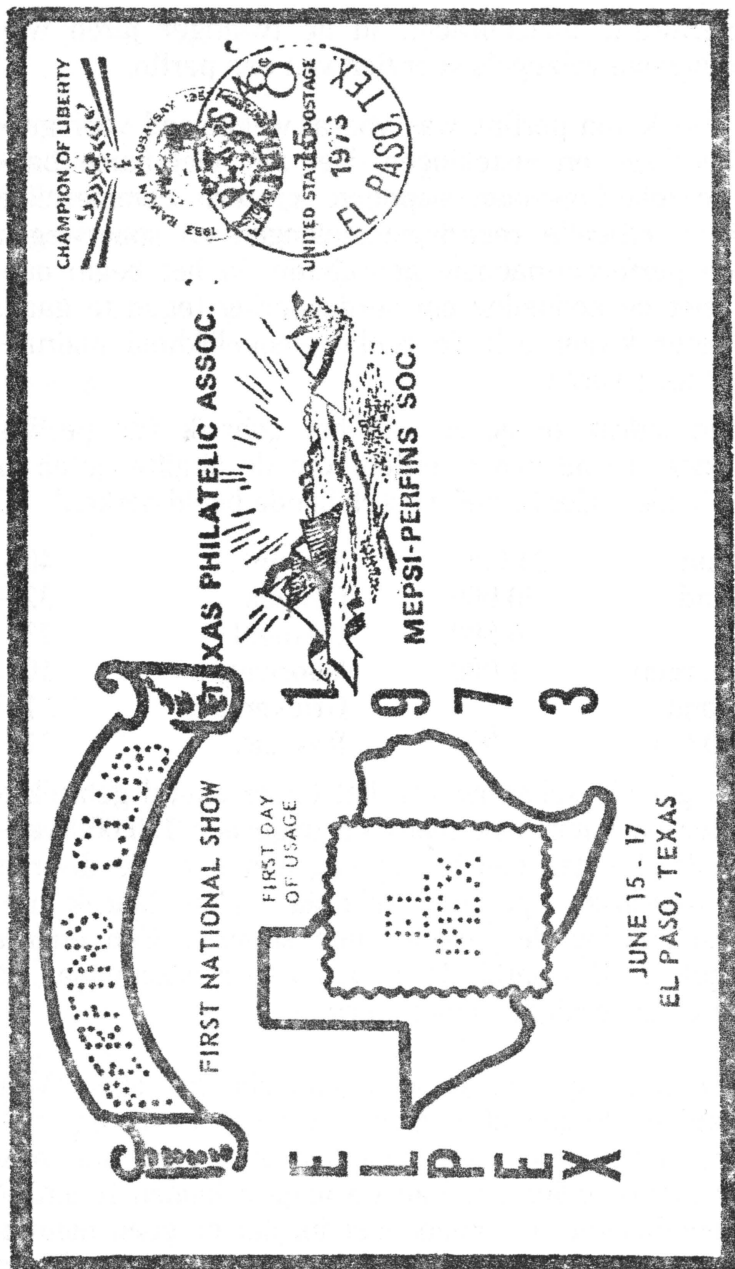
Het gebruik van perfins was vooral weggelegd voor grotere bedrijven en instellingen. Het zijn met name **banken, verzekeringsmaatschappijen, grotere commerciële bedrijven, officiële regeringsinstellingen en spoorwegen** die een perforeermachine gebruikten. In het begin duidelijk met de bedoeling om verduistering tegen te gaan, maar later kwam ook de reclamemogelijkheid nadrukkelijker naar voren.

Om een indruk te geven van het gebruik van perfins volgt onderstaand een overzicht van de uitgifte ervan in enkele landen. Het betreft verschillende beeldmerken!

Engeland	21.000	Spanje	400
Duitsland	20.000	Canada	325
U.S.A.	6.500	Portugal	230
Denemarken	1.000	Noorwegen	100
Nederland		Griekenland	14
(en O.G.)	900	Rusland	10

Bij een globale schatting van het totale aantal gebruikte beeldmerken komt men thans op ongeveer **100.000** verschillende. En dan heb ik het nog niet over de diverse zegels waarin zo'n perfin is gebruikt, en ook laat ik buiten beschouwing de verschillende standen. Een enorm verzamelgebied waarbij je je als perfinverzamelaar al snel enige beperkingen moet opleggen.

Zoals u ziet, zijn het soms gigantische aantallen. Van Duitsland en Engeland is men nog volop bezig de perfins te catalogiseren. De aantallen zijn daar dan ook nog enigszins indicatief. Van de andere landen is intussen meer bekend. Dit houdt niet in, dat er geen nieuwe perfins meer ontdekt worden. Integendeel zelfs. Door

Philatelistische Perfin voor een Show van de Perfins Club in 1973

de toegenomen belangstelling worden steeds weer nieuwe ontdekkingen gedaan. Daarbij komt ook, dat de gebruiker vaak nog niet bekend is. Het was vroeger immers een 'must' om de zegel van een poststuk te halen. Hierdoor werd het spoor naar de gebruiker afgesneden. Gelukkig zijn intussen de inzichten wat dat betreft ook gewijzigd. De combinatie perfin-poststuk biedt de mogelijkheid de gebruiker positief te **identificeren**. Maar intussen zitten we wel met een hiaat in de kennis.

Van 1875 tot 1975 was het in Nederland officieel toegestaan om perfins aan te brengen. Daarna werd het nog oogluikend toegelaten, maar in 1986 kwam daaraan een einde. Er zijn echter nog steeds landen die het gebruik van perforeermachines toestaan en waar ook nog actieve gebruikers zijn. Nog steeds ontvang ik recente zegels van Engeland (met name Machins) en USA met een perfin. Maar we zitten wel in de nadagen van het gebruik van de perfin.

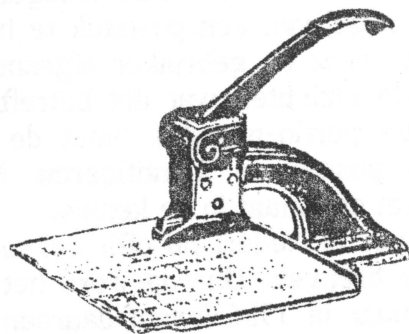
USA en CANADA

In 1887 kwamen in beide landen de eerste machines beschikbaar. Toch zit er een groot verschil in de datum van ingebruikname. In Canada is vrijwel direct na aankomst gebruik gemaakt van de perforeermachines. De eerste stempeldatum laat 2 oktober 1887 zien. Gebruiker was W.J. Gage & Company of Toronto.

In de USA werd het gebruik pas op 8 mei 1908 toegestaan. Waarom dit zo lang heeft moeten duren, is mij nog een raadsel. Eerste gebruiksdatum hier is 27 juni 1908, van het bedrijf Keuffel & Esser & Company. Hoboken NY.

De late ingebruikname in de USA heeft absoluut geen invloed gehad op het aantal verschillende perfins. Van de USA zijn er ongeveer 6.500 bekend en van Canada

'slechts' 325. De daarvoor gebruikte perforeermachines kwamen, zowel in de USA als in Canada, van B.F. Cummins Perforator Company te Chicago Illinois.

Cummins'
Postage Stamp
Perforator
Nº 52
(Five Dies)

Er zijn verschillende typen in gebruik geweest, namelijk: Cummins no. 50 met 1 pons, no. 51 met 2 ponsen, no. 52 met 5 ponsen, no. 53 met 10 ponsen en no. 55 eveneens met 10 ponsen; maar dan elektrisch aangedreven.

Daarnaast was er ook een ander type in gebruik. De American Model was vergelijkbaar met de Cummins no. 53. Echter ontbreken hiervan de gegevens van het producerend bedrijf en ook van het apparaat. Ook zijn we nog steeds op zoek naar nadere gegevens over het Sloper-type. Maar, zoals al eerder gezegd, het zoeken wordt zwaar bemoeilijkt door het afbranden van het archief van dat bedrijf.

Beide landen stelden dezelfde eisen/voorwaarden voor het gebruik van firmaperforaties. De perfins mochten niet groter zijn dan ½ inch (ongeveer 13 mm) in het vierkant. Voorts mochten de afzonderlijke gaatjes weer niet groter zijn dan 1/31 inch (ca. 0,8 mm).

In Canada komen de meeste perfins voor in de reguliere zegelseries. Maar ze zijn ook te vinden in Airmail en Special Delivery zegels.

(Wordt vervolgd)

H. J. W. JACOBS
HET VERGULDE VARCKEN
(THE GILDED PIG)

Een prachtig opschrift voor een uithangbord van een exclusief restaurant? Men vindt ze nog, verscholen in een smal straatje, in een oud gebouw, ergens in Alkmaar of Zierikzee. Misschien ook een mooie naam voor een oud cafeetje rond de historische Grote Markt in Brussel? Ook erg toepasselijk voor een gezellig stamminee in het havenkwartier van Antwerpen. Maar

Het is anno 1949 en de Amerikaanse stad Annapolis viert haar 300-jarig bestaan. Dit was een goede aanleiding voor de Amerikaanse Posterijen om een speciale postzegel uit te geven. U ziet op Scott 984 een

kaart uit 1718 van deze stad en omgeving en daar ziet u ook ons 'Vergulde Varcken', een Nederlands zeilscheepje dat heel parmantig de haven van Annapolis binnenvaart.

Ongeveer twintig jaar later, toen deze *scribbler* nog in Canada woonde en werkte, ontving hij eens een brief van een filateliste uit Nederland. Zij verzamelde 'Nederlandse motieven op buitenlandse zegels' en of ik zo vriendelijk wilde zijn om uit te zoeken welke Noord-Amerikaanse zegels in haar verzameling zouden passen. Graag gedaan, natuurlijk, en zo werd ook hij enthousiast voor dit prachtige verzamelgebied.

'Het vergulde Varcken' was dan ook de directe aanleiding tot een heel lange, maar uiterst interessante

speurtocht naar deze motieven. De reis voerde kriskras door Noord Amerika, van Alaska tot West Palm Beach en *a mari usque ad mare*. Hoe meer hij zocht, hoe meer hij erdoor gefascineerd raakte. Een dure reis zult u zeggen? Helemaal niet! Men kan deze tocht maken gezeten aan de keukentafel of in uw luie stoel, of, als u een hobbykamer heeft, achter uw bureau. 'Gewapend' met diverse catalogi en thematische handboeken kunt u de speurtocht tot een goed einde brengen. Als u ook nog over een goede dosis geduld beschikt, dan helpt dit natuurlijk een heel stuk. Wat de kosten van de zegels betreft, daar hoeft u zich geen zorgen over te maken. De oudere zegels zijn natuurlijk iets duurder, maar het valt heus wel mee.

In Canada vinden we dus onze vriend Krieghoff op Scott 610, om er maar vast een te noemen. In Newfoundland ziet u op Scott 210 onder andere het Nederlandse schip 'Willemsplein'. En er zijn er nog meer. Over naar het zuiden. In het land van de onbegrensde mogelijkheden komt u een ware schat van deze thematische zegels tegen.

Op Scott 372 ziet u bij voorbeeld het jacht 'De Halve Maen'. Scott 614 laat u het jacht 'Nieuw Nederland' zien en natuurlijk mogen wij onze Pieter Stuyvesant niet vergeten, op Scott 971.

Kleine oorzaken kunnen nog steeds grote gevolgen hebben. Uw scribbler had er destijds geen flauw vermoeden van dat zijn 'gilded pig' nog eens terecht zou komen in Usca Post. Trouwens, onze Vereniging bestond toen nog niet eens. Vanzelfsprekend had hij er toen ook geen flauw vermoeden van dat onze Vereni-

ging nog eens een prominente plaats zou krijgen in een van de grootste postzegelpublicaties op deze aardbol: Linn's. Gewoonlijk op pagina 6 van deze prestigieuze 'postzegelkrant' vindt u heel interessante artikelen, geschreven door John Hotchner. In een van deze artikelen beschrijft hij zijn filatelistische *sideline* 'duellieren op U.S. zegels'. Een zeer ongewoon thema en daarom nodigde hij de lezers uit om hún ongewone thema's aan hem in te sturen. Uw scribbler kon de verleiding niet weerstaan en... de rest is historie.

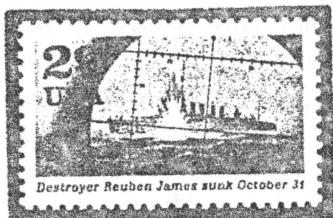
Wilt u nog meer weten over dit thema? Een briefkaartje naar Postbus 802, 6130 AV Sittard is genoeg. Er wacht u ook een leuke verrassing.

H. J. W. JACOBS
JE ME SOUVIENS

Zo staat het op de nummerborden van de in Quebec, Canada, geregistreerde auto's: Je me souviens - ik herinner mij. Telkens als ik naar de WW II-velletjes kijk, uitgegeven door de Amerikaanse Posterijen, moet ik daaraan denken en dan komen al die herinneringen weer boven. Als u de tweede wereldoorlog hebt meegemaakt, zult u begrijpen wat ik bedoel.

Veel is er al over deze velletjes geschreven. Zo ligt Ottawa daarop in Quebec in plaats van in Ontario. Voorts zijn er problemen met Denemarken en de ligging van Sint Petersburg schijnt ook al niet te kloppen.

Maar daarover wilde ik het niet hebben. Kijkt u liever eens naar Scott 2559f 'Destroyer Ruben James sunk October 31'. De ontwerper van deze zegel heeft blijkbaar nog nooit door een periscoop gekeken. Waarschijnlijk wilde hij wat extra ruimte laten om het schip

goed te laten zien. De *cross hairs* of kruisdraden lijken nergens op. Met zo'n ding zou men zelfs de Mount Everest niet eens kunnen raken.

Overlevenden van deze ramp vertelden later, dat het schip aan stuurboord werd geraakt in plaats van aan bakboord. De ontwerper zal wel nooit bij de Marine geweest zijn. Vandaar, waarschijnlijk.

Toen de torpedo het schip trof, om ongeveer 0530, half zes, was het nog pikdonker in en rond Groenland. Maar ja, een zwarte zegel met alleen maar een *flash* stelt ook niets voor.

Het is algemeen bekend wie de booswicht was die de 'Ruben James' tot zinken bracht, ofschoon hij dit zelf op dat moment niet wist. Zijn naam is kapitein-luitenant Erich Tapp, commandant van de U 562, en hij heeft daar later

hoopjes eikenloof met toebehoren voor gekregen. Wist u dat, bij puur toeval, deze man ook op een postzegel afgebeeld werd?

Turend door zijn periscoop zag hij wat u ook ziet op Scott 2559f. Nou ja, zo ongeveer...

Als u toevallig de langspeelplaat 'Johnny Horton makes History' bezit, kunt u luisteren naar zijn ballade 'The Sinking of the Ruben James'.

Het is een prachtige ballade, die in je hoofd blijft hangen en telkens weer als ik die hoor *je me souviens...*

* * *

AAN DE ZEGELS KENT MEN DE BOOM

Wat weten wij Canada-verzamelaars nou helemaal van de Esdoorn? Dat-ie ook wel ahorn en niet b-horn wordt genoemd en dat het blad ervan als nationaal symbool in de Canadese vlag prijkt. Wees eerlijk: veel is het niet.

Daar heeft Canada Post iets aan gedaan. Ter gelegenheid van Canada Day kwam op 30 juni een velletje van 12 zegels uit met een esdoornvariëteit erop. Zijn er dan zoveel soorten? Eerwoord: er zijn 160 soorten op ons wereldje en slechts 10 daarvan komen oorspronkelijk uit Canada.

In het velletje zitten de grootblad-, de suiker- en de zilveresdoorn, de gestreepte, de Noorse, de Manitoba, de zwarte, de Douglas en de bergesdoorn, de wijn-, de hegge- en de rode esdoorn. En als u de fraaie prentjes ziet, gelooft u niet dat ze allemaal familie van elkaar zijn. Maar heus, van hun achternaam heten ze allemaal Acer, en met z'n allen de Aceraceeën, al lijken ze nog zo weinig op elkaar.

Sinds 1700 is het esdoornblad al symbool van de Canadese eenheid. Alexander Muir componeerde een populair geworden lied met de titel *The Maple Leaf*, dat lange tijd als officieus volkslied voor het Engels sprekende deel van Canada heeft dienstgedaan. Zoals gezegd, in 1965 kwam het in de nationale vlag.

Maar al lang vóórdien vinden wij het op de postzegels. Misschien heeft één van ons het wel als thema voor haar of zijn collectie. Laat ons dat dan eens weten.

P.S. De Canadian Bank Note Company heeft 1,25 miljoen velletjes gedrukt, dus 15 miljoen zegels, in zes kleuren offset. De zegels meten 48 x 34 mm. en hebben een frankeerwaarde van 43¢.

KORT AMERIKAANS

Δ Wij lazén in Linn's dat wij al jaren zeuren om aanduiding van de tandingmaten in tienden, in plaats van in halven en kwarten. Welnu, we krijgen onze zin! De grote Scott 1995 gaat die methode toepassen voor de langlopende zegels vanaf # 1844, dat is de 1¢ Dorothea Dix uit de Great Americans. Dan hoeven we niet meer zelf uit te zoeken dat b.v. de 50¢ Chester Nimitz, Scott 1869, tanding 10.9 x 10.8 heeft en alle latere drukken 11.2 x 11.1. U weet: het wordt steeds drukker met al die drukkers van Amerikaanse zegels en allemaal doen ze er iets 'eigens' mee. Nu kunnen we ze makkelijker herkennen. Tenminste, als we de nieuwe tandingmeter van Linn's gebruiken, die naast de kwarten en halven ook de tienden aangeeft. En wat er nu met de Commemoratives gebeurt? Ja, hoort u eens, ook Scott kan Keulen en Aken niet op één dag bouwen. In de Scott 1996 staan ze, een jaar later dus, vanaf # 1874 ook decimaal omschreven. Kunt u op rekenen.

Δ Onze Grote Scott belooft trouwens steeds beter te worden. Er is een nieuwe hoofdredacteur: James E. Kloetzel. Heeft als kavelbeschrijver gewerkt bij de veilinghuizen Richard Wolffers en Steve Ivy, zodat hij weet waarover hij het heeft. En dat kan je tegenwoordig lang niet van iedereen zeggen...

Δ Voor 9 oktober staat een tweeling van de USA en China op de agenda. Het wordt een twee-eiige, één met de zwartnek- en één met de trompet-kraanvogel. Op laag in China 30 miljoen, in de USA 80 miljoen van elk. In China is de kraanvogel het symbool van vrede en vriendschap. Het is een bedreigde diersoort...

Δ Na alle D-Day herdenkingen zult u met hernieuwd genoegen nog eens naar uw Scott 934 hebben gekeken, waarop de G.I.'s paraderen op de Champs Elysées bij de Arc de Triomphe. De afbeelding is naar een foto, gemaakt door Peter J. Carroll van Associated Press. Zodoende weten we dat de mannen behoren tot de 28e Pennsylvania (Keystone) Divisie, 110e en 112e regiment. Nijvere vlooiërs hebben de namen van zo'n 60 soldaten intussen achterhaald! En tevens vastgesteld dat de zes bommenwerpers zijn ontsproten aan de fantasie van niemand minder dan George C. Marshall zelf, u bekend van Scott 1289. In 't echt waren ze er niet.

Δ Fans van Popeye, Peanuts, Blondie, Prins Valiant, Dick Tracy en wie-weet-hoeveel andere Striphelden, opgelet! Het heeft er alle schijn van dat ze samen op een vel zegels in 1995 of 1996 uw leven komen opvrolijken. Dan bestaat de 'newspaper comic strip' namelijk 100 jaar en daarbij komen allerlei toeters en bellen in actie. En ook de posthoorn: onze hobby mag niet ontbreken vanzelf.

Δ Maar Bart Simpson uit de TV-cartoon show 'The Simpsons' kan het wel vergeten. Hij krijgt geen zegel. Het Citizens' Stamp Advisory Committee wil het niet hebben, want het zou te veel op reclame gaan lijken. En daarvoor zijn ze in de States als de dood, zoals u weet.

Δ Vervolg van blz 1650: volgens de USPS zijn er 183 foute velletjes *Legends of the West* verkocht. Bij nader inzien wil zij de drukkosten van de te vernietigen oplage er toch wel uithalen en daarom gaat zij 150.000 foute velletjes verkopen. Wie tussen 1 en 31 oktober het eerst komt het eerst maalt. Voor de normale prijs, dus \$ 5.80, echter plus \$ 2.90 priority mail. De rest wordt vóór 1 oktober echt vernietigd. Handelaar Dana Okey in San Diego, die eerst \$ 2000 bood, zet er nu een puntje tussen: \$ 20.00. Een man met humor, zo te zien.

Δ Na de First-day Ceremony Programs komt er weer een nieuw soort verzamelstukken: de StampFolios. Dat worden blijkbaar halfkartonnen vouwbladen ter grootte van een envelop no. 6³/₄, dus ca 165 x 90 mm, gewijd aan nieuwe zegels. De kleur van het karton wordt aangepast aan die van de zegel, die erop is afgebeeld. Binnenin zit een blok van 4 met eerste-dag-stempel en een korte toelichting. Méér weten we er nog niet van.

Δ Opgepast! er is nu ook een terreurgroep in onze hobby. Die heeft - zoals luie vertalers dat plegen te noemen - de verantwoordelijkheid opgeëist voor een First Issue Reserved Edition (FIRE) van een aantal nepzegels. Van hun vak zijn ze artiest, zeggen de leden zelf.

Hier een staaltje van hun kunnen, geïnspireerd op de Scott 2378, maar dan met 'Haat' in plaats van 'Liefde'. Haast net zo leuk als graffiti, vindt u niet?

Δ In navolging van zijn uncle Sam heeft Palau ook een WW II-velletje uitgegeven met zegels aan weerszijden van een kaart van het strijdtoneel. Ons oude Indië staat daarop aangegeven als 'Dutch West Indies'. Wij weten dat east east is en west west, maar Palau niet. En ook niet dat je de Philippines niet mag uitschelden voor Philipines. Gauw de mantel der liefde erover...

Δ Sinds 25 juni hebben we een derde versie van het 19e Vissersbootje, Scott 2529. We hadden al de typen I en II, gedrukt door de American Bank Note Company, en nu heeft Stamp Venturers voor een herdruk gezorgd. Daarbij hebben ze het touw waarmee de boot is vastgemeerd wat ingekort, want je moet vandaag de dag op alles bezuinigen. Het bootje ligt nu met slechts één lus om de meerpaal. Voorheen waren dat er twee.

Δ Er is ook weer een nieuw Vrijheidsbeeld-zegeltje. Zelfklevend en ongetand als vouwboekje van 18 stuks, als rol van - ja heus - 5004 en als strip van 18 met plaatnummer D 1111, want gedrukt bij Dittler Brothers. Miss Liberty staat erop in head-and-shoulders view. Eerst werd er verteld dat de strips van 18 *laser perforation* hadden naast de zegel met het plaatnummer, dus aan het eind van de strip, zodat verzamelen als PNC-strip van 3 of 5 met het plnr in het midden onmogelijk zou zijn. Maar dat is niet waar: de vierde zegel vanaf het eind van de strip draagt het plaatnummer.

Δ Met een vijfjarig contract voor het drukken van postzegels op zak heeft Ashton-Potter USA Ltd. een nieuwe pers aangeschaft waarmee in één drukgang 6 offset- en 3 diepdrukkleuren kunnen worden afgedrukt, net als met de D-pers van het Bureau of Engraving & Printing. Er passen offsetplaten en diepdrukcilinders op van verschillend formaat en daardoor kan het interval tussen de plaatnummers op PNC's gaan variëren. Maar dat hoort u wel als het zover is.

Δ Als de USPS de traditie voortzet, komt er op 9 januari 1995, de dag waarop hij 82 jaar zou zijn geworden, een zegel uit voor de op 22 april jl. overleden Richard M. Nixon, 37e President van de USA.

Δ Het zal velen zijn ontgaan (maar óns natuurlijk niet, wat dácht u wel) dat de Two Days Priority Mail nu gewoon Priority Mail heet. De USPS past al haar reclame voor deze wijze van verzenden al aan. De bijzondere enveloppen blijven bestaan, evenals het tarief. Dat wordt niet lager, al hoeft de Post zich nu niet meer te haasten. Wat dácht u wel! Wees nou maar blij dat het niet wordt verhoogd, hoewel toch maar liefst 84% binnen twee dagen wordt besteld. Waar vindt u dat?

Δ Doet u in poezen op postzegels? Dan zult u wel spin-
nen als u hoort dat de 'Cats on Stamps Study Unit' op-
nieuw tot leven is gekomen. Mary Ann Brown, 3006
Wade Road, Durham, NC 27705, vertelt u graag alles
wat u ervan wilt weten. Wij vertellen u vast dat de con-
tributie \$ 5.- per jaar belooft.

Δ Grappig. Vroeger waren langlopende series duidelijk
herkenbaar aan eenheid van stijl en onderwerp. Gele-
genheidszegels waren altijd 'loslopers'. Tegenwoordig
lijkt dat gaandeweg andersom te zijn. Bij de Commemo-
ratives zien we soms jarenlange reeksen, gewijd aan
één onderwerp: Black Heritage, Performing Arts, Love
en Kerstmis. Maar aan de Definitives is soms geen
touw meer vast te knopen: vissen, vogels, insekten,
bloemen, viervoeters en een denneappel, ook nog ver-
schillend van formaat en kleeftechniek. Wees maar blij
dat u geen albumuitgever bent!

Δ Het nog jonge, maar succesvolle blad *U.S. Stamps &
Postal History* is verkocht aan Novus Debut Inc. in
Charlotte, N.C., die ook de Minkus albums en catalogi
produceert. Van september af komen er 6 nummers per
jaar uit, in plaats van vier. De redactie blijft nagenoeg
uit dezelfde mensen bestaan. Wij zijn abonné.

Δ Koop voortaan eens een 'Six-up' in plaats van een Se-
ven-up! Extra-aanbieding bij de USPS: een ongesneden
drukkersvel waarop zes *Legends of the West*-velletjes
van 20, met de handtekening van ontwerper Mark Hess,
voor de schaterprijs van \$ 119.95. Maar als we met ons
allen nou veel *stamp* ei maken, komt er misschien een
ongetekende Six-up voor face value, dus \$ 34.80. Of de
zegels getand zijn of niet bleek niet uit wat wij er, juist
voor sluitingstijd, over lazen.

Δ Nou, zit u niet alweer lekker in de hobby, na die saaie
vakantie? Heerlijk toch?